

M uu_uu	M OG_ S1/EKO/6/4.2.1
Kierunek lub kierunki studiów	Ogrodnictwo
Nazwa modułu kształcenia, także nazwa w języku angielskim	Etnobotanika/Etnobotany
Język wykładowy	Polski
Rodzaj modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny)	Fakultatywny
Poziom modułu kształcenia	Studia pierwszego stopnia
Rok studiów dla kierunku	III
Semestr dla kierunku	VI
Liczba punktów ECTS z podziałem na kontaktowe/ niekontaktowe	2 (1,3/0,8)
Tytuł/stopień/Imię i nazwisko osoby odpowiedzialnej	Dr Aneta Sulborska
Jednostka oferująca moduł	Katedra Botaniki
Cel modułu	Poznanie związków między roślinami i kulturą społeczeństw ludzkich. Przedstawienie sposobów, mechanizmów i kulturowego kontekstu używania roślin i grzybów wielkoowocnikowych przez różne społeczności ludzkie (obecnie i w przeszłości) w celach i zastosowaniach spożywczych, medycznych, kosmetycznych, farbiarskich, magicznych, tekstylnych, budowlanych i religijnych.
Treści modułu kształcenia – zwrócić uwagę na ok. 100 słów.	Najczęściej spożywane rośliny dziko rosnące na podstawie źródeł etnograficznych. Dzikie rosnące rośliny będące pożywieniem codziennym oraz świątecznym i obrzędowym. Rośliny stanowiące pożywienie głodowe na podstawie danych etnograficznych. Ludowe nazewnictwo wybranych roślin dziko rosnących w różnych regionach Polski. Kulturowe porównanie spożywania dzikich roślin w różnych krajach. Walory użytkowe grzybów wielkoowocnikowych. Rośliny psychoaktywne. Rośliny źródłem naturalnych leków. Dzikie rosnące rośliny mające zastosowanie barwierskie, kosmetyczne, religijne i budowlane w różnych regionach świata.
Zalecana lista lektur lub lektury obowiązkowe	1. Henschel D. 2004. Jadalne dzikie jagody i rośliny. Wyd. MUZA S.A., Warszawa. 2. Hopman E.E. 1995. Drzewa magiczne, drzewa lecznicze. Wyd. Alfa, Warszawa. 3. Łuczaj Ł. 2004. Dzikie rośliny jadalne Polski. Przewodnik survivalowy. Wyd. Chemigrafia, Krosno. 4. Łuczaj Ł. (red.). 2008. Dzikie rośliny jadalne – zapomniany potencjał przyrody. Wyd. Arboretum i Zakład Fizjografii w Bolestraszcach. 5. Kopaliński W. 2003. Słownik mitów i tradycji kultury. Oficyna Wydawnicza RYTM, Warszawa. 6. Mann J. 1996. Zbrodnia, magia i medycyna. Wyd. Zapolex Media, Toruń. 7. Nowiński M. 1983. Dzieje upraw i roślin leczniczych. PWRiL, Warszawa. 8. Podbielkowski Z., Sudnik – Wojciechowska B. 2003. Słownik roślin użytkowych. PWRiL, Warszawa. 9. Rejewski M. 1992. Rośliny przyprawowe i używki roślinne. PWRiL, Warszawa. 10. Turski J.S., Więclawek B. 1952. Barwniki roślinne i zwierzęce. PWT, Warszawa. 11. Tuszyńska W. 1986. Farbowanie barwnikami naturalnymi. Wyd. Warta, Warszawa. 12. Vaughan J.G., Geissler C.A. 2001. Rośliny jadalne. Prószyński i S-ka, Warszawa.
Planowane formy/działania/metody dydaktyczne	Wykład, dyskusja dydaktyczna, audytoryjne, praca zespołowa.